

Værdi, den har, først og fremmest til den Rente, man skylder af den, til alle de forskjellige Forhold, der tilsammen bestemme Pen- genes Cours paa Markedet, og man vil da troer jeg, efter den siebliffelige Cours, der nærmest betegner den virkelige Værdi, komme til at gaae ned fra 133 til 120 Millioner.

Der er en anden Side, jeg ligeledes ønsker at fremhæve. Jeg troer, at der er et meget stort Activ, som man i Almindelighed ikke lægger tilstrækkeligt Mærke til, saa vidt jeg erindrer blev det nævnt igaar af den ærede Rigsdagsmand fra Aalborg (Sponneck); det er nemlig det overordentlig store Activ, det største af vore Activer, som repræsenteres af Gammelfskatten. Der kan ganske vist være forskellige Meninger om Hartkornsskatterne, men der kan neppe være forskellige Meninger om, at Gammelfskatten er Renten af de Prioriteter, som Staten har staaende i Landeiendomme. Naar vi vilde tage Gammelfskatten og lægge den til Reservecapitalen, de andre Activer, Domainerne, Jernbanerne efter deres Værdi i Handel og Wandel, samtlige Statseiendomme, som, hvis man ønskede det, kunde realiseres, saa vilde vi faae en samlet Masse Activer, vel omtrent en halvandet hundrede Millioner, alt- saa langt Mere end vor hele Gjælb. Hvorfor jeg væsentligst nævner Gammelfskatten, er tildeels i Anledning af de Bemærkninger om Reservecapitalen, som vi horte af det ærede Medlem fra Aarhus (Winther). Han raadede til, at vi skulde opprise Reservecapitalen og anvende den til Statsgjældens Afbetaling. Mig forekommer det tværtimod, at Reservecapitalens siebliffelige Tilstand snarere viser, at man skulde gaae den modsatte Vej. Jeg seer vistnok ikke det i Reservecapitalen, som det ærede Medlem seer i den; naar jeg vil undersøge, af hvilken Bestaaelse vor Reservecapital er, saa finder jeg tværtimod, at vi egentlig ingen Reservecapital have; jeg seer slet ikke nogen Reservecapital, der er af en saadan Bestaaelse, at den egentlig kan egne sig til at være Reservecapital. Der er disse saa Hundrede Tusinder Rigsdalere i udenlandske Papirer — det er efter Statsregnskabet af 31te Marts 1867 —, der er et Par andre Hundrede Tusinder af de danske Creditforeningspapirer, som det ligeledes kan være hensigts-

mæssigt at have til dette Brug — Creditbeviserne, der ogsaa være gode, gaae jo bort —; ellers er Reservecapitalen ikke Andet end en Form, hvorunder Statsgjældens Afbetaling allerede har fundet Sted. Det er vore egne Papirer, som det ærede Medlem jo fra sit Standpunkt maa være fuldstændigt tilfreds med. Jeg fra mit Standpunkt er ganske vist ikke tilfreds dermed; thi jeg kan ikke Andet end ansee en virkelig Reservecapital for fuldstændig nødvendig. Jeg troer, at det er accurat ligesaa nødvendigt, som vi have fundet det at være nødvendigt at have en velrustet Hær, netop af Hensyn til de Eventualiteter, der kunne indtræde, og det er i saa Henseende Intet at opføre 56 Millioner paa Papiret, naar man i Virkeligheden ikke har Mere end een Million eller neppe engang dette Beløb. Maaskee vilde en Reservecapital paa 20 Millioner være et Beløb, der var meest passende efter Landets Forhold. Naar jeg skulde udtale et Ord i denne Retning, saa maatte det netop gaae i modsat Retning af, hvad det ærede Medlem ønsker. Jeg er ikke blind for de overordentlige Vanskeligheder, som der er ved at forandre, navnlig i en kort Tid, Reservecapitalens nærværende Bestanddele til Bestanddele, der mere vilde egne sig til en virkelig Reservecapital; og skulde jeg udtale et Ord, saa skulde det være, at de extraordinaire Beløb, der snart vilde indkomme i meget betydeligt Omfang — jeg tænker navnlig paa de vestindiske Der — ogsaa Tilgodehavendet for Hertugdømmerne — maatte blive anvendt til at skaffe en Reservecapital. Jeg vilde vel neppe ønske noget Saadant, hvis det skulde stee paa Statthærens Bekostning; men det er jo ikke Tilfældet. I Virkeligheden er Reservecapitalen efter Bestaaelsen af den danske Statsgjælb, efter vor gode Credit, selvfølgelig bliver den og maa den blive anvendt saaledes, at det ikke blev til Tab men til Binding, at det giver Mere, end vi vilde vinde ved den tilsvarende Afbetaling af Gjælb, at det vilde blive fordeelagtigt i fredelige Tider, og selvfølgelig vilde blive det dobbelt, naar de Tider komme, da man meest trænger til det, og hvor man ellers maatte gjøre Laan paa dobbelt trykkende Vilkaar. Jeg troer ogsaa, at der i den nyeste Tid netop foreligger et be-